

Turinys

Credo

<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Sušildytas lapkritis	2
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Biblija apie magiją ir burtus	4
<i>Tomas VILUCKAS</i> Pasmerktojo kunigaikščio blaškymasis	5
<i>Vaidilė ŠUMSKIENĖ</i> Šventasis Raštas kalba šiandien	7
Klausimai ganytojams	8

Kronika

<i>Jonas MALINAUSKAS,</i> <i>Juozas LATVIS</i> Bažnyčios pulsas	9
<i>Dr. Andrius NAVICKAS</i> Ar bus gerbiama mūsų teisė būti krikščionimis? (II)	11
<i>Kun. Algirdas TOLIATAS</i> „Marija – Dievo Gailestingumo Motina“	12

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> „Netikiu prietarais, bet...“?!)	13
<i>Jūratė GRABYTĖ</i> Galingiausias egzorcizmas	15
Nuodėmė ir nuodėmingumas	18
<i>Zita VASILLAUSKAITĖ</i> Kaip bandoma vedžioti mus už nosies	20
<i>Inesa VAITKŪNAITĖ</i> Mirties kaip priebėgos ir ramybės laukimas	22

Motinos užrašai

<i>Birutė OBELENIENĖ</i> Tikroji išmintis	24

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Procesija	26

Gero kino kampelis

<i>Ramūnas AUŠROTAS</i> Žmogus be kryžiaus	28

Idomybės

Medžiai senoliai	29

Akiračiai

Cezaris, žavus kraugerys	30

Sveikata

Gydytojo Petro paskaitėlė apie žarnyno bėdas	33

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Žemė, kuri šventa	34

Mieli „Artumos“ bičiuliai,

ši kartą sveikinamės lapkričio išvakarėse, kai chrizantemomis, žvakelėmis ir malda vėl skubame aplankyti savo išėjusiųjų... Tikriausiai vėl bus šalta, darganota, o širdyje – šiek tiek graudu, bet ir kažkaip ramu... Nebent ramybę drums, gal net doruosius katalikus piktins tų *helovinu* siautėjimai.

Na, bet ne juos smerkti ar visaip koneveikti nutarėme šiame žurnalo numeryje, o ramiai pasikalbėti apie mus pačius, visokių burtų, magijų, okultizmą praktikavimą ir sykiu – vėl atgijusį susidomėjimą egzorcizmais. Suprask, pas vieną nuėjau – išsitapšnojau, tai nubėgsiu dabar pas kitą, kad apipraustų, gal vis dėlto kunigėlis galingesnis už tuos astrologus, šiandienius burtininkus... Kaip paprasta, ar ne?

Visai neseniai Benediktas XVI lankėsi Neapolyje, garsiam savo mafija, bet šiaip nuodėmingumu turbūt nedaug telenkiančiame Kauką, Vilnių, Panevėžį, Balbieriškį ar Pakražantį. Ir kaip tik ten popiežius kalbėjo apie galią, be kurios neįveiksime šėtono *mafijos*: „Tikroji jėga, tyliai perkeičianti pasaulį, yra tikėjimas, o jo išraiška – malda. Kai malda nuoširdi, ji tampa sielos aimana, pasiekiančia Dievo širdį. Tačiau Dievas negali nieko pakeisti be mūsų pačių atsivertimo, o tikrai atsiverčia tie, kurie šaukiasi atleidimo ir išgelbėjimo.“

Kaip supratote, ištikimieji mūsų bičiuliai, jau pripratę prie „Artumos“ kontrastų, šio numerio tema „juodoka“. Todėl viršelį (jame – manuskriptas iš Apokalipsės komentaro, Ispanijos San Migele Escalado abatija, apie 945 m.) siūlome labai šviesų ir viltingą, bylojantį, kas mūsų laukia, kai pergalingai užbaigsime visas kovas prieš visas mafijas! Todėl ir atsisveikinti su Jumis ši kartą noriu nuostabiais Apreiškimo Jonui žodžiais:

„Ir išvydau šventąjį miestą – naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo; ji buvo išsipuošusi kaip nuotaka savo sužadėtiniui. Ir išgirdau galingą balsą, skambantį nuo sosto: „Štai Dievo padangtė tarp žmonių. Jis apsigyvens pas juos, ir jie bus jo tauta, o pats Dievas bus su jais. Jis nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių; ir nebebus mirties, nebebus liūdesio nei aimanos, nei sielvarto, nes kas buvo pirmiau, tas praėjo.“ <...> Tuomet atėjo vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, pilnus septynių paskutinių negandų, ir prabilo: „Eikš, aš tau parodysiu jaunąją, Avinėlio sužadėtinę.“ Ir nunešė mane dvasios jėga ant didelio ir aukšto kalno, ir parodė man šventąjį miestą, Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus, nuo Dievo, žerincią Dievo šlove. Jos švytėjimas tarsi brangakmenio, tarsi jaspio akmens, tviskančio kaip krištolas. Ji apjuosta dideliu, aukštu mūru su dvylika vartų, o ant vartų dvylika angelų ir užrašyti dvylikos Izraelio giminių vardai. <...> Bet aš jame nemačiau šventyklos, nes Viešpats, visagalis Dievas, ir Avinėlis yra jo šventykla. Miestui apšviesti nereikia nei saulės, nei mėnulio, nes jį apšviečia tviskanti Dievo šlovė ir jo žiburys yra Avinėlis.“ (*Apr 21, 2–4, 9–12, 22–23*)

P. S. Bet sugrįžkime ir į žemiškąjį gyvenimą. Jei dar žadate pagyventi šiame ašarų klonyje, tenorėjau Jums priminti, kad jau galite užsisakyti „Artumą“ ateinantiems metams... ir Jūsų atsiprašyti, kad ir mes esame priversti šiek tiek padidinti prenumeratos kainą. Medžių senolių vis mažta, popierius vis brangsta, o visur Jus pasiekiantis gerasis Paštas kelia savuosius įkainius. Taigi nepykite. Tikiuosi, iki pasimatymo!

Darius Chmieliauskas

